

Forslag til oprustning og overvågning i Grønland.

Mine bevæggrunde for at skrive dette forslag, er dels at jeg har et ikke helt almindeligt kendskab til Grønland, ikke mindst til den grønlandske natur, vejr og årstider, samtidig ønsker jeg det bedste mulige forsvar for både Grønland og Danmark, for færrest mulige penge. Og jeg mener mine erfaringer nok ikke findes i Folketinget og kun i nogen grad i forsvaret.

Jeg har levet ti år i Grønland, de fleste år i Østgrønland og ud af de ti år, har jeg levet ca. 6 år som fanger i Østgrønland. Jeg har fanget hundrede af de forskellige sælarter, narhval, isbjørn, rensdyr, haj og hvad man ellers fanger af fugle, fisk med flere, når man lever som traditionel fanger, med gamle fangstmetoder. En et år lang fangstrejse i den grønlandske ødemark.

Som fanger på fangstur er livet noget anderledes end f.eks Sirius. En fanger er alene i dage og uger, der er ingen udlagte depoter nogle steder og ingen hundefoder, proviant, telefon eller radio til omverdenen. Mine 13 hunde og jeg levede af det jeg kunne fange på de forskellige årstider.

Den grønlandske vildmark giver ikke mad af sig selv, man skal kende naturen, lokaliteterne, vejret og årstidens forandringer på isen, sneen i bjergene, dyrenes og planternes natur, er der bare en af disse ting der mangler, så kan det få katastrofale følger. Der ingen at ringe efter og der er ingen der venter dig, så man er alene med sin sunde fornuft og en masse is i maven. En stor hjælp er hvis man forstår de østgrønlandske navne for steder, oftest er navnet forbundet med nogle lokale forhold, så man ved om det er et dårligt sted at slå lejr, eller om der er noget bestemt man kan finde at spise. Den mulighed findes desværre ikke i Nordøstgrønland, da der ingen inuitter levede som kunne give stederne navne. Altså ved jeg hvad den grønlandske natur byder på af udfordringer og det vil jeg gerne sætte i spil til gavn for Danmark og politikerne i forbindelse med de nystartede forsvarsforhandlinger vedr. Grønland.

For det første, jeg forstår fuldt begejstringen for droner, jeg er selv begejstret og foreslog da også den nu desværre bortgangne Søren Pape, at man skulle investere i Droner, da man snakkede om at købe F35, dengang var vi ikke så mange der så perspektivet med droner. Når jeg så nu, hvor droner rigtigt har slået igennem, er lidt mindre begejstret er det fordi netop droner i Grønland er en større udfordring.

Jeg husker engang for mange år siden, der var et letvægtsfly der ville krydse indlandsisen fra øst til vest, den stakkels pilot nåede ikke mange kilometer ind over indlandsisen, før han måtte evakueres. Kulden i luftlagene over indlandsisen kan være voldsomme og det gjorde simpelthen flyvningen umuligt, manden blev hentet med helikopter.

Skal man flyve med droner over Nordøstgrønland, så må især batterierne være af en beskaffenhed, så de tåler ekstreme kuldegrader, uden det går alt for meget ud over flyvetiden. Altså må dronerne testes til forholdene før man smider en masse penge efter dem. Lad en drone køre i et fryserum på minus 20 – 30 grader, for at se hvor længe den kører, før i køber og se så om kameraerne virker i frosttåge.

Også vejret kan give droner problemer, i lange perioder kan der være tåge, overisning. Piteraqa (isende kolde vinde fra indlandsisen), Neqajaq (varmere vind fra havet), hvor især Piteraqa

vil give problemer for flyvninger med droner. Piteraqa'en opstår især på meget solrige dage, hvor luften er helt klar og alt ser ud som på postkort og så pludselig, kommer vinden væltende fra indlandsisen mod havet, ikke fastsurrede containere flyver som legoklodser. Fik selv engang en 30 – 50 meter lang flyvetur sidelæns med hundslæde og otte hunde, fra en vind der helt uden varsel faldt ned fra en stejl klippevæg, det var faktisk ret morsomt. En drone i luften, vil enten blive blæst langt ud over havet (Piteraqa) eller ind over indlandsisen (Neqajaq) og igen, temperaturerne bliver tocifrede under nul ved Piteraqa.

Konklusion: Droner i Østgrønland og over indlandsisen, skal være særligt robuste, de må kunne klare iskristaller i luften, iståge, ekstreme kuldegrader og ekstreme vindhastigheder og alligevel have batterikraft til at kunne flyve til målet. Om sådanne droner findes ved jeg ikke. Mikro-satellitter i stort omfang kunne være en løsning.

Danmark har købt 27 F35, ud over det er mange penge, for kun få fly, så er det måske OK i fredstid, men i en prækrigssituation, hvor der kræves mange flyvninger og mange timer i luften til overvågning, svarer det nærmest til at købe en Rolls Roys for at hente morgenbrød, det er dyrt morgenbrød.

Vi har behov for fly der kan arbejde, hårdt og længe, til færrest mulige penge. Svenske jagere koster ca. 2.500 kr pr flyvetime og F35 ca. 35.000 pr flytime, har jeg læst, er det korrekt, jeg ved det ikke, men det er værd at kigge på.

Er det som jeg har læst, vil det give bedre mening at anskaffe nogle svenske fly, de behøver ikke at være nye og de kan måske leases?

De svenske fly har endvidere de fordele, ud over de er billigere i brug, at de kan lande på almindelige landeveje, altså er det billigere at tilberede landingsmuligheder for svenske fly, de kan måske endog lande i Kulusuk i Østgrønland, alternativt kan man lave aftale med Keflavik i Island, så er der mulighed for at overvåge hele den grønlandske østkyst, vestkysten og Sydgrønland, ved at lade et antal fly cirkulere.

Skibe til Grønland kommer man ikke uden om og der er folk der ved bedre end jeg, så det vil jeg afholde mig fra.

På min ønskeliste er en flex-base og hvad er så det?

En base som opbygges som moduler helt oppe i det nordøstligste Nordøstgrønland, en base som er blandet forskningsbase, geologisk base, militær overvågningsbase og "forberedelsesbase" der skal afsøge problemer ved og muligheder for anlæggelse af en servicehavn, således man i fremtiden er klar til at havne og servicere skibe i samme øjeblik isens forsvinde gør det muligt at besejle området.

Vi skal være mere innovative end amerikanerne, hvis vi skal holde dem på afstand og det kan betyde at vi kommer til at gå på kompromis med naturbeskyttelsen i nogen grad, men hellere det en Trump kommer med sin "Drill Baby Drill"-politik.

For at gøre en flexbase muligt, forestiller jeg mig at Danmark inviterer alle EU-lande til at deltage -og betale.

Jeg forestiller mig at flexbasen ikke bare skal være energineutral, men den skal måske også kunne levere biobrændstof til skibe, altså skal der laves solcelleanlæg, hvilket er fantastisk i sommermånederne og uproduktivt om vinteren, altså skal sommersonen udnyttes til at fremstille brint. Vi har i Danmark flere selskaber der kan levere "brintfabrikker" i containerstørrelse.

Flexbasen skal være selvforsynende med friske grønsager, fra væksttunnel med lys fra el udvundet fra brint.

Altså forestil det er som en selvforsynende base på månen, bare med de fordele at vi har den rene luft og vand, hvilket unægtelig gør tingene lettere.

Er det en ide man kan gå ind for, så kom hurtigt i gang med at bygge, lav en kort landingsbane der kan tage de svenske jagerfly og begynd at invitere EU-partnere til at være med allerede i fantasifasen.

Sirius skal have to slæder mere, OK, det finder jeg er klogere end de fleste tror, dog kunne jeg godt tænke mig at man afviger fra de vestgrønlandske tankegods der ligger til grund for Sirius arbejdsmetode, det er ikke det mest effektive i Østgrønland.

Sirius kører med slæder der er egnet til havis-kørsel, som man gør i Nordvestgrønland, som fanger i Østgrønland har jeg nogle helt andre erfaringer. Jeg har faktisk overvejet at tilbyde et foredrag til Sirius om hvordan man som fanger bygger slæde og hvad østgrønlandske fangerslæder kan, som Sirius-slæder helt sikkert ikke kan. Hvordan man læser landskabet, vejret og overlever uden proviantdepoter, situationer der kan komme på tale hvis prækrigen bliver til virkelig krig, hvor Siriusfolk kan blive isoleret uden forsyninger.

Venligst

John Lange

Mygind Damgaard

Mygindvej 25, 5610 Assens